

Szerkesztőség

és

kiadóhivatal:

Jászberény, III. ker.,
Szentháromság-tér 3.
hova a lap szemleli
részét illető közlemé-
nyek, valamint az elő-
fizetési és hirdetési
díjak küldendők.

JÁSZ UJSÁG

KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI LAP.

Előfizetési ár

helyben:

Egész évre 8.— K
Félévre 4.— K
Negyedévre 2.— K

vidéken:

Egész évre 9.— K
Félévre 4.50 K
Negyedévre 2.50 K

Egyes szám ára
10 fillér.

Feloldozó szerkesztő:
BELEZSNAY LÁSZLÓ.

Megjelenik vasárnap és csütörtök
reggel.

Laptulajdonos:
DARÁNYI FERENC.

Nagyobb :: :: lakbérosztályban.

A küldöttség eredménye

Jászberény városának magasabb lakbérosztályba leendő sorozása érdekében — mint lapunk múlt számában jeleztük — folyó hó 3-án hétfőn *Konczek* István polgármester vezetése alatt *Barla* Kálmán főgimn. tanár, dr. *Baráth* István kir. járásbíró és dr. *Visznyey* Béla járási orvosból álló küldöttség járt Budapesten.

A küldöttség elsősorban a pénzügyminisztériumban *Szerdahelyi* miniszteri osztálytanácsnál az ügy előadójánál tiszteleg, ki a küldöttség vezetője által előterjesztett óhajra nézve azt a kijelentést tetta, hogy miután a város által az 1909. évben beadott kérelem alapján a minisztérium részéről új²³ puhatólás eszközötetett, mely puhatólás folytán a helyi lakbérviszonyokra nézve oly *bizonyítékok* szereztek be, melyek minden kétséget kizárólag igazolják,

miként Jászberény városa nem az 5-ik, hanem a 4-ik lakbérosztályba sorozandó, ennelfogva ígérte a város jogos kívánságának teljesítését s jelezte hogy ezen ügygel a minisztertanács még e hó folyamán tartandó ülésében foglalkozni fog.

A küldöttség ezután *Apponyi* Albert gróf, a város nagynevű országgyűlési képviselőjénél tiszteleg, kérvén a lakbérosztályozás ügyében támogatását. *Apponyi* gróf igen szívélyesen fogadta városa küldötteit s ígérte hogy ez ügyben a város érdekében az illető szakminiszternél készséggel közben fog járni.

Ezen biztató kilátások szerint tehát Jászberény városa hova közelebb magasabb lakbérosztályba fog soroztatni.

A katolikus sajtó támogatása kötelességünk.

— A Jász Ujság számára írta: Tóth Tamás. —

„Dajátok fel az evangélium istentiszteletét s minden faluban égető szükségiek lesz börtönre s hóhérra” — írta egy ízben *Chateaubriand* és mintha ma palotáinkat börtönöknek építenék, mintha fiainkat hó-

hérokna akarnók nevelni, oly ilyesztő mértékben folyik az evangélium országának lábbal tiporása. Vagy mit szólnak egyebet, sok tanult és tanulatlan ember, a sok páholy és tömördek egyn „felvilágosodó” nézeteinek bomlasztó hatásáról, mit mondják egyebet elfajult művésztünknek mindenrynt megdermesztő fagyos leheteléről, mi a kíméletlen önzést léfentartásnak, az erkölestelenséget művészetnek, az istenragadást tudománynak nevező hamis közvéleményről, mi a keresztényellenes sajtó piszkos áradatáról? — Nem nekrológot akarunk mondani a közéleti használatból régen kivetsztet igazságosság, becsületesség, tiszta erkölcs efelletét sirhalmánál, hanem vallásunk s hazánk nevében ellene akarunk állni a keresztény erények professionalista megölőinek, a kazár sajtónak. Hogy pedig a „jól értesült”, szóval a katolicizmussal, annak intézményeit és férfiain napról-napra gyalázó tömördek sajtótermekkel versenyképes kath. szellemű lapra mily égető szükségünk van, arról fölölleges is megemlékeznünk. Elismert tény, hogy a sajtó, — sajnos, — nálunk csak az antikeresztény sajtó — egyike a mai nagyhatalmaknak; de olyan hatalom, mely közvetlen hatásával, bizalmas jellegével, napról-napra ismétlődő, majd tudákos, majd nyájias, majd hízogó, majd érdekfeszítő tárcával és híreivel, a stilus íres sallangjaival teljesen rabul ejti a lelket s megfoszt a józan ítélőképességtől. Mi mosolygunk a tanulatlan emberen, kinek minden érvelése ezen

TÁRCA

Falu végén . . .

Falu végén, erdő mellett
Van egy malom.
Malom mellett lakik az én
Kis angyalom.

Az fáj nekem olyan igen,
Kis angyalom:
Hogy én ott a malom mellett
Nem lakhatom.

Ha ott laknám a malomnál,
Kis angyalom,
Bánatomat leölrőn —
A a malom. Szentgyörgyi.

A cselédkérdés meg- oldásának megoldása.

Válasz Nimród urnak.

Bocsánatot kérek Nimród úrtól, de én határozottan csekély engedményeknek

tartom a cselédek részére az általa proponált kedvezményeket. Lehet, hogy elég annyi az áldott jó vidéken, de itt, Pesten, bizony edes-kevesnek bizonyulna. Ezért a fővárosi viszonyoknak megfelelőleg, legyen szabad néhány ponttal kiegészíteni a melyen ítszött cikkirő ur proppoziciót:

1.) Minden szombat estén, esetleg hetenként többször is, a spejz-kulcs szabad használatát (no meg természetesen annak is ami a spejz-ban van) hogy Julius az „unokatestvéreinek” kik rendszerint it eszik a császár kenyereit, zsurt adhason.

2.) A munka idő reggel 8-este 8-ig tartson. Ez időn túl a cselédszoba szuverén birtokosa a cseléd-lány s ott őt háborgatni tilos.

3.) A nagysága ruháit köteles vasárnaponként használatra átengedni a szoba cselédnek, esetleg megfelelően áttalaktítani. A nadrágszoknya követelésétől azonban előltnak.

4.) Az étrendre vonatkozólag a következő csekély módosításokat óhajják a konyhatündérek: reggelire kávé, de lehet kakaó is, vajjas-kiflivel; oszomrára megelégszenek hideg étellel is beírki pl. trappista sajttal, vagy kaviárral; ebédre 4 fogás, de ha husaeves van, akkor a husát egyik meg a Nagyságáék, nekik nem kell; vacsorára okvetlen friss étel, még pedig pecsénye, nem pedig holmi rántotta-lélek. S mindebből oly mennyiségben részesüljenek, hogy minden megeröltetés nélkül félre lehessen tenni . . . az izének, no . . . az egészségügyi káplárnak. Annak is csak kell élni!

5.) A cselédszoba berendezése a következő legyen: egy (na ja, ez a legfőbb) chaise-lange, egy-ágy hóféhér ágyhuzattal, derekajjal és lőszór-batrakal a többit a nagyságák izlésére bízzák.

9.) A pipere-cikkeket illeőleg nem óhajják feltétlenül a külön kezelést,

mondatban merül ki: hiszen hát nyomtatva van, s ugyanakkor azt hisszük magunkról, hogy teljesen mentek vagyunk a nyomtatót betű hatásától. Pedig hogy ez éppen nincs így és hogy a nyomtatót betűnek a művelten emberek tapasztható nagy sugárterő erejéből bőven jut a legtanulatibbakra is, annak bizonyításaképpen elég, ha felhozom Székesfehérvár püspökének szavait: „Amint a gyermek hisz, úgy hisz a nagyvilág, mert az újság mondja”; fontos-kezes emlékeztetése huzom Voltaire valóságát, ki látva a sok hajótörött szívet és bemocsokolt lelket, mindennek okát a rossz olvasmányokban találta.

Ilyen hatalommal azután, ha pusztítani akar a sajtó, rémesen tud is. — Pedig a katolicizmus ki akarja pusztítani. Nem elégzik meg azal, hogy ha már a katolikus világ legnagyobb eseményeit, kath. nagygyűléseket stb. teljesen el nem hallgathatja, öt soros tudósításokban szómol be azokról; nem elégzik meg kiváló kath. tettek és férfiak lelkisínyletével, hanem nagyhangy vezércikkjeivel s gyakran a jobb érzést rólok tárcáival kezdve, az egyház és a papok gyalázó hírek tömegén át egész az erkölcsöket apróhirdetésig az ékesszólás minden eszközt felhasználja arra, hogy kiírta a kath. erkölcsöt. És ha katolikusainknak aránytalanul nagy része így táplálékban részesül évről-évre, ha a kath. szellemi elmaradottságáról, a papok telhetetlenségéről, Istennek a tudomány által történt detronizációjáról olvas napról napra, csodálkozhatunk-e azon, ha papjaink élete az utcákon vesztélyben forog, ha azt látjuk, hogy a katolikus Magyarországon szégyen lesz katolikusnak születni. Ma már legtöbb embernek nem a pap prédikál, de a rossz sajtó, pedig ha valahol, így itt érvényesül a mondás: „Was der Mensch ist, das ist er”.

És mindezen támadást visszaverni másképp teljes lehetetlenség, mint elterjedt kath. újság segítségével. — Szeretünk veie kérnedi, hogy 10 milliónál jóval több katolikus él az országban, szeretünk bizni a szeretet vallásának hatalmában, és nem gondoljuk meg, hogy míg az ellenséges

sajtó hatása folytan a prédikációk hallgatóinak már meglehetősen része is fogyni kezd, intelligenciánk nagy része szentbeszédet egyáltalán nem hallgat; pedig, akik nem jönnek hozzáink, azokat nekünk kell felkeresni, th. alakban, amint lehet, — Al-lítsunk th. az erős ellenséges sajtó ellen még erősebb katolikusait XIII. Leó szavai szerint: Scriptiscripta sunt opponenda.

Ezt az elterjedt, hatalmas lapot nekünk, buzgó katolikusoknak kell megte-mereitennünk Németország mintájára, hol minden katolikus három költésseggel ismer lapjával szemben: előfizeti, hirdetni s tudósítani. — Meg kell itt emlékeznem Krisztusnak szavairól: Ki velem nincs, ellenem van. A pénzünkkel magára emelt ellenséges sajtót továbbra is rajtukn elős-ködni ne hagyjuk. Elismerem én azon pa-naszok jogosságát, melyek pl. az „Alkot-mány” terjedelmé, sovány hirovata ellen még ma is felhangzanak, de viszont önkö beláthatjuk, hogy kath. sajtónk ma gyön-geségének okát csupán az anyagiak hiá-nyában kereshetjük. — Mert amig pár évig, ha áldozatot árán is, nem járjuk a ma még kissé talán gyöngye kath. újságot, a mig hirdetésünket nem katolikus újság-nak küldjük be, ameddig minden kath. pap buzgó munkálkodásával, érdekes vi-déki események gyors tudósításával valóra nem váltja a mondást, hogy a kath. újság-nak lehetne a legtöbb képzett tudósítója, mindaddig hatalmas, nagy alappal rendel-kező lapot honnan várnánk? Mindaddig, míg a kath. hírlapiról pálya a legnyomasz-tóbb anyagi gondokról sem menti fel tag-jait, ugyan várhatóan-e vérből katolikus újságrókat?

De ha egyszer belefogunk a munká-ba, akkor rendületlenül előre! Szedjük össze minden erőnket. Álljon előttünk XIII. Leó pápa, aki egy újságról tollát eme szavakkal áldotta meg: „Irron jó cikkeket, mert azoknak egyenlő értékük van a prédikációval”. — Merítsünk erőt X. Pius példájából, aki, mikor vélecei kardinális korában az egyik kath. lapot vesztélye nyegyete, e szavakkal sietett a lap segí-téségre: „Meg kell mentenem ezt a lapot, és ha az ujjamon lévő főpásztor gyűrti, ha a mellemen lévő keresztet is oda kel-le-ne adnom rá”. — Igen erős kath. sajtó teremtésére oda kell most adnunk minden nélkülözhetőnket! Mert én az mondok, hogy aki ma zárdát alapít, az erősíti a katolicizmust, de nem a leggyöngyöb-ből oldalt; aki iskolát épít, Isten előtt kedves dolgot végez, de nem a legkedvesebbet, mert tehétünk akármít, lehetnek papjaink élfőzettek, elterjedt sajtó nélkül maholnap odajutunk, hogy lesznek majd zárdáink, de azokba nem lélnak tagokat; lesznek iskoláink, de nem lesz, aki azokat látogassa. Ily állapot után pedig melyikünk óhajtoznék?

HIVATALOS RÉSZ

Uj tb. főszoigabíró. A legutóbbi meggyűlés alkalmából dr Forthy Szabolcs vármegyei fispánja Mallár Sándort a jászai felsőjárás szereteti szolgabíráját tiszteletbeli főszoigabíróvá nevezte ki törvényeada jogánál fogva.

T. T.

A tisztviselők fizetésrendezése.
A városok az állami feladatok teljesítéséért kárpótlásul még a koalíciós kormány 5 évi fokozatos emeléséig segélyben részesítette s e segélynek első célját a városi tisztviselők fizetés rendezésében jellelte meg. E célból már a jelenlegi kormány a folyó 1911 évre 3 millió koronát irányzott elő. Ezen állami segélyből természetesen a városi tisztviselők nyomorúságos fizetése bizonyos percenttel egészített ki ideiglenes jelleggel a nyugdíjba bszámítás jogosultsága nélkül. Így a fizetés tulajdonképeni rendezése — akkor amidőn a megyei tisztviselők már a statusrendezésnél tartanak — csak a kezdet stádiumában van. A gyökéres rendezés ügyében már városunk is kérelmezte, most pedig Komárom város polgármestere azzal a javaslatot áll elő, hogy az állami segélynek felhasználási módja — mint azt már eddig a belügy-miniszter rendelettel szabályozta — törvényhozásilag rendeztessek és pedig már most külön törvényvel, nem várva be a városi törvény, a rendőrség államosítása kérdését.

Városi közgyűlés. A kedden, i. hó 4-én tartott városi rendes közgyűlésben tárgyaltaotat a tanyai állami elemi iskolák felkerítésének ügye továbbá a pénzek elhelyezése tárgyában a Gazdasági Takarékpénztár R. T. igazgatóságának átiratához képest elhatározta a közgyűlés, hogy ez ügyben előbb hozott határozatában köve-telt igazgatósági kezességet nem kívánja; özv. Beleznay Elemérné kérelméhez képest részére moratóriás angaria címen néhai férje egygyedevévi fizetését utaltványozta ki a közgyűlés. Tudomásul vétették Bathó Endre rendőrkapitányának tüzoltóparancsnoki állásáról történt lemondása.

Aktualitások a hétről

FŐVÁROSI LEVÉL.

Sport-járvány. Most, hogy a rügy-lakazott tavasz enyhe lehetelle végigsuhan a ködös, füstös levegőjű főváros ódon házpalatái között, megkezdődik a sport-élet is. Igen érdekes jelenség, hogy a fővárosi nép mennyire érdekeltök a sport minden ága, de különösen a labdarúgó sport iránt. Ez a szenvedély vasárnap délutánokonként a legnagyobb esőben is kihajítja a népet a verseny pályára. S igazán bámulatos az a kaleidoszkop-szerű kép, amely itt a pálya bejáratánál a szemünk elé tárul. Villamosok fülkésítői csemetéi bérkocsisok borzú, hoop” kiáltása, az autombilok conventioális töf-fője s az életveszélytel lenyegéltet gyalogosoknak egy kis túlzással veitőzárónak mondható szögása ékeleten szivajja olvad össze.

S milyen műértő ez a közönség! Aprófél-cseprőle ismeri a játékosok élet-körülményeit. Szakérteleme válto műkife-jezésük röpködnék az izgalomtól feszült levegőben. Szinte együtt járják a közönség a játékosokkal. Egyszer birtajta a játéko-sokat mísszor meg piszegésével ad kife-jezést rosszallásának.

Atraged az a szenvedély az iskolás gyermekekre is. A nagyményü csemeték

amennyiben meglekszenek azzal is, ha a házi-kisasszonyal közösen használják azokat

7.) Követik a frizérről tartást s annak ellenében hajlandók a cipő-áruviszolására.

8.) Karácsony husvét, név-és születés nap valamint a többi fontosabb ünnepek alkalmából elvárják az ajándékok. De nem kötő, meg fejkendőt. Hoggysne! Hanem ékszer, esetleg kalapot: Egyébként teljesen a nagysága tetszésére bízzák az ajándék kiválasztását, csak azt kötik ki, hogy annak minimális értéke 20 K legyen.

Ha ezen csekélységet hajlandók megadni a nagyságk, akkor megszűnik a családmiéria s az örökös panasz, hogy minden héten elmegy a család. Mert ily bánásmód mellett megmarad a család legalább is — 2 hétig. U. i. átlagos számítás szerint minden 2 hétre esik egy ünnep, mikor is aján dék dukál

a külteki utákon rendeznek football-matcheket. Persze nagy buzgalomban néhány-szor a járókelőkkel is összeütközésbe kerülnek s ilyenkor . . . no jobb erről nem is beszélni. Ezen kisebb incidenciáktól eltekintve, nyugodtan járhatnak mindaddig, míg egy dalás rándór tőle bizony jó sokáig passziózhatnak szét nem ugrasztja a díszes társaságot. Az az dehyogy is ugrasztja-csak egy utcával odébb vonulnak a nebulók s ott újra kezdik előlről az egészet. S hogy miként végződik a játéknak! Annak leírására nem érzek magamban kellő képességet s így legyen szabad az az olvasó fantáziájára bízom.

Pang az irodalom. Határozottan pang! A statisztika adatai szerint rohamosan nő azon gimnazisták száma, kik nem — fejtelenk ki irodalmi munkásságot s szemléletmesterek azok nők csoportja, akik csak olvasnak, egyuttal nem írnak. Ezt a siralmas állapotot észrevette egy bőkezű ur: Halmos Izor. De ő javítani is akart e viszonyokon s macenási bőkezűséggel kitűzött 5 darab(záge öt darab) 50 koronás pályadíjat, melynek negyvedét kamatjából 10 novella díjazandó. A novella történeti tárgy legyen, lehetőleg önálló kutatások eredményének leírására. De a díj tekintetében az összeg nagyságára-csak abszolút értékű műnek adatik ki. Azt hiszem, még nem telt le a határidő; tessék pályázni, még nem volt új pompás alkalom. Még egy néhány új derek, őzletlen ember kellene hazánkban, mindjárt fellendülne az irodalom. Ámbátor igaz, hogy hajdanában ilyen célokra egész évi jövedelmeket hoztak áldozatul, de ez mitsem von le a Halmos Izor ur nagylelkűségéből, mert ki tudja, hátha neki is enyi az évi jövedelme.

Tóth Tivadar.

UJDONSÁGOK.

— **Szolnokból** a megye székhelyéről legújában társult új munkatársunk, mai második vezető sorára felhívjuk olvasóink figyelmét, mely az Otthon budapesti hírlap-írók körének vasárnap tartott közgyűlésén alkalmával Rakosi János által mondott s a sajtó reformját érintő inncpi beszédre nézve is bír némi aktualitással.

— **Kisegítő atya.** A nagybőjt utolsó heteiben levő nagymunkatorlás miatt a terendieki tartományi főnöke P. László szegedi Ferenc-r atyát küldte kisegítőnek városunkba.

— **Ferenc-napja.** Vasárnap volt Ferenc-napja alkalmából lapunk kedves tulajdonosát: *Darányi Ferenc*-t a tisztelők és jóbarátok egész serege kbszántotta úgy helyből, mint vidékről. Úgy szintén nyomdánk személyeinek egy díszes üdvözlőben fejezte ki a „lapgazda” iránti szeretetét és tisztelét.

— **Tantestületi gyűlés.** E hó 1-én, szombaton d. e. 11 órákor a rk tantestület Erdős A. plebános elnökségevel gyűlést tartott. Ezen megállapították az iskolás gyermekek husvétü szentgyónásának és áldozásának idejét. Szerdán d. u. gyöntak az állami — fájdalmas pénteken a zártablei — nagyföhnél a központi VI ker és külvárosi tanulóknak, hogy keden reggel pedig az iparostanonok. — E gyűlésen elhatározták a tantestület azt is, hogy nyílt levél útján felkéri a város nagy nevű képviselőjét, hogy a felekezeti tanítók

érdekében szözlöjjen fel majd, mikor az állami tanítók fizetés s lakbér ügyét tárgyalni fogja a képviselőház.

— **Husvétü lelki gyakorlatok.** A megváltó szenvedésnek a halálána emléknappjára való méltó előkészületül az ifjúság számára szentgyakorlatok szoktak tartatni. Ezek városunkban a főgimnázium ifjúság részére e hó 7-én (pénteken) kezdődnek; tartják: dr. Borsy József hittanár s *Anvander Andor* hitoktató; a polgári leányneveldeknél 8-án — szombaton — veszik kezdetüket, végzi *Darányi Ferenc* hitoktató.

— **Választás a munkásbiztosító-nál.** A helybéli kerületi munkásbiztosító pénztárnál vasárnap tartották meg a pénztári személyzeti helyek betöltésére nézve a választásokat, melynek eredménye lett, hogy megválasztották kezelőbiztosítók: *Unevöry József*, *Fehér Artur*, és ifj. *Gerendásy János* szolgálnak pedig *Benke Andras* helybeli szűcsiparának a választás a pénztár igazgatósegítségének alkotmányos joga lévén, nem írtatva annak titkáit és esélyeit, a tisztviselőket illetőleg nem bocsátjukozhatunk az eredmény bírálatára. Ámde a szolgái állás betöltését illetőleg kell hogy felemeljük szavukat a méltánytalanság és kiküldött szűcsiparosság miatt. Szemében könnyűvel, remegő ajakkal panaszolta Tóth Antal a betegsegélyzők és munkásbiztosító pénztárnak egyhuzamban már 12 év óta szolgája, hogy őt ennyi szép acculeset szolgálata idő után most az alkotmányos szabályok szerint kibuktatták. Nos hát ez megrendítőleg jellemzi a munkásbiztosító pénztár kenyérmérő harcait. Kérjük a pénztár központi igazgatóságát vizsgálja meg a kenyérmérő alkotmányosan megfogott 12 éves szolgáló ügyét.

— **Tüz.** Vasárnapra virradóra éjjel 2 órákor a helybéli IV kerületben tűz ütött ki, mely alkalommal Kiss Z. József városi tanácsos főbirtookos udvarán levő istálló felé szétterjedt. Dacára a közvetlen közelben levő épületszomszoknak, a tűz terjedését sikeresen meggátolták. A tűz keletkezése ismeretlen.

— **Tüz élelmentéssel.** Kedden délután 1 óra után tűzet jeleztek az első kerületből, hol *Dudás József*-nek Cseri Amália monostori-uti lakháza lángokban állott. A szerencsétlen asszony maga gyújtotta fel házat. Az udvar kerítésének befestése céljából kátrány főzött, ami a tűsághoz feljlesztése következtében felrobbant és egy pillanatra alatt lángba borította az asszonyt és a házat. Az asszony, mikor a tűz felcsapott, égő ruhájában a hátsó szobába menekült, ahová — *Szabó Lajos* csendőr, c. örsvezető saját élete veszélyeztetésére az ablakon hatolt be és két társa *Szedő Pál* és *Bányai Mihály* csendőrszervezők segítségével kimentette az tűzhálából a szerencsétlen teljesen összeégett asszonyt, aki fején, arcán, nyakán alsó és felső karjain égési sebekkel telve az Erzsébet-kórházba szállították be. A kivonult tűzoltóság *Bathó rendőrkapitány* vezényletével a türet csakhamar lokalizálta. Az élelmentő csendőrök ezen igazán hősiességükkel ököből ajánljuk az illetékes hatóság figyelmébe.

— **Megsemmisített kántorválasztás.** A szomszédos Nagykátán mult hó 25-én volt a kántorválasztás. Az iskolások három jelölttel választást s küldött fel meg erősítést végezt. Az egyházi felbuzulást azonban mivel egyik sem kapott többséget szavazattöbbséget (6, 4, 2), a választást megsemmisítette s új választásra utasította az iskolásokat. — Az új jelölt választást a legközelebb megejtik.

— **Állami ingerencia a papi birtokoknál!** A Pesti Napló márc. 24. száma „A holtéka” címmel vezércikket ír, a lap 4-ik oldalán pedig „A kormány és a

holtéka”, címen hasábos tudósítást közöl az egyházi birtokok kezelésének tervezett reformjáról. „Módunkban van arról szözlődni bírádságról — írja a nevezett újság, — hogy a kormány meg a négy új püspök kinevezése előtt egyenes kéreást intézett hozzájuk, hogy hajlandók-e birtokok kezelése és az azokon folyó gazdálkodás tekintetében a földmivelésügyi miniszternek nagyobb ingerenciai biztosítani? Ehhez a tervhez érte-szüléssük szerint — elvben mind a négy püspök hozzájárult s most már csak a részletek kidolgozása és a végleges megállapodás van hátra.” — Az Ors. Pázmány-Egyesület védőirodáját legjelentekesebb helyen felhatalmazták annak kijelentésére, hogy ezek a hírek nem felelnek meg a valóságnak. Ilyen megállapodásról szó sem lehet, amennyiben nem is folytak tárgyalások e szennzőcívó fejtűt ügyben.

— **Segítség.** Mint értesültünk a helybéli összes elemi iskolák tantestületei, illetve jószívu tanítói már a tegnapi nappal gyűjtest rendeztek tanulóik között a keddi tüzetet alkalmával szerencsétlenül járt *Dudás József*-nek kicsi gyermeke számára, akinek mindenük a tűz áldozata lett. Ezen gyors segítés nem szűv tényle nem szorult dicséretre.

— **Negyedévi népmozgalom.** Jászberény városában a folyó év első negyedében a három hó alatt született 164 fiú és 146. nő gyermek összesen 310. Ezzel szemben a halálozások száma, vagyis a három hó alatt elhalt 115 férfi és 107 nő összesen 222. — Így a negyedévi szaporulat 88. Házasság kötötletet a negyedév alatt összesen 51 esetben.

— **Regattaverseny Szolnokon.** Szolnokról jelenti tudósítók, hogy az ottani evezős egylet élnöksége értesítést kapott az országos egyesülettől, hogy az első országos versenyt június 25-én Szolnokon akarja megtartatni. A versenyen az ország első egyletei, mint a Pannónia, Nemzeti Hajós-Egylet s a legerősebb vidéki csapatok mérkőznek. Az élnökség megtette a kellő intézkedést a nagyszabású versenyre. — A versenyről annak idején tudósítók részletesen számol be.

— **Hamis híresztelés egy plebános ellen.** Dr. Borovicsény Nándor ur plebánosról azt írta egy szerző fővárosi zsidólap, hogy a márc 13-iki hazafias ünnepezen tartott misén az első padot elfoglaló előjáróság tagokhoz fordulva ezt mondta volna: „Disznóság, hogy az első padokat pogányok és zsidók foglalják el! és hogy a plebános a miséért pénzt kért és fogadott el. Az esetre vonatkozólag az Ors. Pázmány-Egyesület védőirodájá az jelenti, hogy itt egy tendenciozusan elferdített híresztelésről van szó, amelyre szűsözhető vissza. A plebános kizárólag az előjáróság első helyét elfoglaló Vajsz, kormármáshoz intézte ezeket a szavakat: „Menjen kérem hátrább és ne tolakodj az első helyre. Ami pedig azt a híresztelést illeti, hogy a plebános a miséért pénzt fogadott volna el, az tisztá hazugság. Az igazság az, hogy a plebános az előjáróság nevében neki átadott pénzt az utolsó filigrán a templom pénztárába tette át, és a misét teljesen ingyen, kegyelemből végezte. Uri község katolikus népe felháborással tárgyalja a plebános igazságtalan hírtapi meghurcoltatását

Tisztességes

Fiatalszabósegéd állandó alkalmazására felvették Mészáros János papi, polgári és egyházi ruhakészítő Budapest, UV. Ferenc József-rakpart 19. szám.

Lapelárusítók sürögősen kerestetnek PESTI PÉTER könyvnyomdájába.

